

УДК 519.21; 519.62; 519.718

І. В. Малик (Чернівецький нац. ун-т)

СТІЙКІСТЬ ПРОЦЕСІВ У СХЕМІ УСЕРЕДНЕННЯ ДЛЯ НАПІВМАРКОВСЬКИХ ЕВОЛЮЦІЙ

The sufficient conditions for asymptotic stability with probability 1 for semi-Markov random evolutions in averaging scheme in conditions of exponential stability of limit evolution are obtained.

Одержано достатні умови асимптотичної стійкості з ймовірністю 1 для випадкових напівмарковських еволюцій у схемі усереднення за умови експоненціальної стійкості граничної еволюції.

Вступ. Питанню збіжності випадкових процесів ξ^ε до деякого процесу ξ^0 при $\varepsilon \downarrow 0$ в різних сенсах (за ймовірністю, з ймовірністю 1, слабка збіжність, збіжність скінченновимірних розподілів) присвячена велика кількість робіт, серед яких слід відзначити роботи [1, 2]. Задачі, присвячені збіжності, умовно можна розділити на дві групи:

F) збіжність на скінченному інтервалі часу $[0, T]$;

I) збіжність на нескінченному інтервалі $[0, \infty)$.

У даній роботі розглянуто задачу I) для напівмарковських процесів (НМП) у схемі усереднення [2, 3]. Зауважимо, що хоча дані задачі і є подібними, проте містять ряд відмінностей:

- 1) задача I) вимагає тих же умов, що і задача F) і на перший погляд може скластися враження, що розв'язавши задачу I) можна говорити про те, що задача F) також розв'язана. Проте це не так, оскільки у задачі F) явно використовується оцінка інтегралів на скінченному інтервалі $[0, T]$;
- 2) для розв'язання задачі I) у більшості робіт припускається асимптотична (експоненціальна) стійкість граничного процесу ξ^0 . Дана умова при розв'язанні задачі F) природно не використовується.

Отже, при розв'язанні задачі I) всі умови умовно можна поділити на 3 групи:

- 1) умови, які забезпечують асимптотичну (експоненційну) стійкість граничного процесу ξ^0 . Їх будемо позначати літерами A_1, A_2, \dots ;
- 2) умови, що гарантують розв'язання задачі F). Оскільки розглядається проблема усереднення, то дані умови будемо позначати літерами U_1, U_2, \dots . Дані умови будуть сформульовані у теоремі 1;
- 3) умови, що гарантують близькість дограничних процесів ξ^ε та граничного процесу ξ^0 на нескінченному інтервалі часу при $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0)$, де ε_0 – деяке маленьке число. Дані умови будемо позначати, як L_1, L_2 .

1. Постановка задачі та позначення. Як і в роботах [2, 3], розглянемо напівмарковську випадкову еволюцію (НМВЕ) у R^d , що задається стохастичним адитивним функціоналом [2]:

$$\xi(t) = \xi(0) + \int_0^t \eta(ds; x(s)) + \int_0^t \gamma(ds; x(s)), t \geq 0.$$

Однорідний ергодичний марковський стрибковий процес перемикаць $x(t)$, $t \geq 0$ розглядається у просторі (E, \mathcal{E}) зі стаціонарним розподілом $\pi(B)$, $B \in \mathcal{E}$ та визначений напівгрупою $Q_t \varphi(x) := \int \varphi(y) P_t(x, dy)$, $t \geq 0$ [2, 4, 5], де $P_t(x, A) := \mathbb{P}\{x(t) \in A | x(0) = x\}$. Напівгрупа Q_t , $t \geq 0$ породжується генератором \mathbb{Q} :

$$\mathbb{Q}\varphi(x) := q(x) \int_E P(x, dy) [\varphi(y) - \varphi(x)],$$

де $P(x, A) := \mathbb{P}\{x_{k+1} \in A | x_k = x\}$ – ймовірність переходу для вкладеного ланцюга Маркова x_k , $k \geq 0$; $q(x)$ – інтенсивність стрибків [2, 6]. Позначимо через Π – проектор марковського процесу $x(t)$, $t \geq 0$, R_0 – його потенціал (див. [2, 5]):

$$\Pi\varphi(x) = \int_E \pi(dx) \varphi(x), \quad R_0\varphi(x) := \int_0^\infty (Q_t - \Pi)\varphi(x) dt.$$

Напівмарковські процеси [2] $\eta(t; x)$, $t \geq 0$, $x \in E$ в евклідовому просторі R^d , $d \geq 1$ породжуються процесами марковського відновлення (ПМВ) (η_n, τ_n) , $n \geq 0$, де $\eta_n := \eta(\tau_n; x_n)$, $x_n := x(\tau_n)$, τ_n , $n \geq 0$ – моменти відновлення напівмарковського процесу. ПМВ задаються напівмарковськими ядрами [2, 4]:

$$G(u, dv, t; x) := G(u, dv; x) F_u(t), u \in R_d, dv \in \mathcal{R}^d, t \geq 0, x \in E,$$

де умовні розподіли приростів вкладеного ланцюга Маркова η_n , $n \geq 0$ визначаються співвідношенням:

$$G(u, dv; x) := \mathbb{P}\{\Delta\eta_{n+1} \in dv | \eta_n = u, x_n = x\}, \Delta\eta_{n+1} := \eta_{n+1} - \eta_n;$$

умовна функція розподілу часу перебування в станах $\theta_{n+1} := \tau_{n+1} - \tau_n$ визначається співвідношенням

$$F_u(t) := \mathbb{P}\{\theta_{n+1} \leq t | \eta_n = u\} = P(\theta_u \leq t), t \geq 0.$$

Неперервна складова еволюції $\gamma(t)$, $t \geq 0$ між моментами відновлення τ_n та τ_{n+1} , за умови $x(\tau_n) = x$, $x \in E$, задається напівгрупами $\Gamma_t(x)$, $t \geq 0$ з генераторами

$$\Gamma(x)\varphi(u) := a(u; x)\varphi'(u) + \int_{R^d} (\varphi(u+v) - \varphi(u) - v\varphi'(u))\Gamma(u, dv; x).$$

Введемо позначення

$$m_k(u) := \int_0^\infty t^k dF_u(t), k = 1, 2; \lambda(u) := 1/m_1(u);$$

$$\eta(t) := \int_0^t \eta(ds; x(s)), \gamma(t) := \int_0^t \gamma(ds; x(s))ds;$$

$$G(x)\varphi(u) := \int_{R^d} G(u, dv; x)\varphi(u+v), u \in R^d,$$

$$b(u; x) := \int_{R^d} uG(u, dv; x), c(u; x) := a(u; x) + \lambda(u)b(u; x).$$

З вищенаведених означень зрозуміло, що розглядаються однорідні напівмарковські процеси. Позначимо через $\nu(t) := \max\{n : \tau_n \leq t\}$ – рахуючий процес. Тоді згідно [2, 6]

$$\tau(t) := \tau_{\nu(t)}.$$

Отже, напівмарковська випадкова еволюція (НМВЕ) розглядається у схемі серій з малим параметром серії $\varepsilon \rightarrow 0$ ($\varepsilon > 0$) у такому нормуванні:

$$\xi^\varepsilon(t) = \xi(0) + \varepsilon^3[\eta^\varepsilon(t) + \gamma^\varepsilon(t)], \quad (1)$$

$$\eta^\varepsilon(t) := \int_0^{t/\varepsilon^3} \eta(ds; x(\varepsilon s)), \quad \gamma^\varepsilon(t) = \int_0^{t/\varepsilon^3} \gamma(ds; x(\varepsilon s)).$$

У роботі [3] розглянуто достатні умови слабкої збіжності для сім'ї НМВЕ (1) у схемі усереднення при $\varepsilon \downarrow 0$:

Теорема 1. *Нехай виконуються умови:*

- U1) марковський процес переключень є рівномірно ергодичний зі стаціонарним розподілом $\pi(B)$, $B \in \mathcal{E}$;
- U2) функція $c(u; x)$ задовольняє глобальну умову Ліпшиця з константою L , що не залежить від x ;
- U3) справедлива оцінка

$$\sup_{x \in E, u \in R^d} \left(\left| \int_{R^d} v^2 G(u, dv; x) \right| + \left| \int_{R^d} v^2 \Gamma(u, dv; x) \right| + \int_0^\infty s^2 F_u(ds) \right) < \infty;$$

- U4) збіжність початкових умов та їх обмеженість:

$$\xi^\varepsilon(0) \rightarrow \xi^0(0), \sup_{\varepsilon > 0} \mathbb{E}|\xi^\varepsilon(0)| \leq K < \infty.$$

Тоді стохастичний адитивний функціонал $\xi^\varepsilon(t)$, $t \geq 0$ (1) слабо збігається при $\varepsilon \rightarrow 0$ до розв'язку диференціального рівняння

$$d\xi^0(t) = c(\xi^0(t))dt, \quad (2)$$

що задовольняє початкову умову

$$\xi^0(0) = \xi_0,$$

де

$$c(u) := \int_E \pi(dx)(a(u; x) + \lambda(u)b(u; x)).$$

2. Основне твердження. Теорема 1 розв'язує задачу F) (див. ст. 93). Сформулюємо твердження, яке дає достатні умови для визначення стійкості дограничних процесів, тобто розв'язує задачу I) для НМВЕ (1) у схемі усереднення:

Теорема 2. *Нехай:*

U) виконуються умови теореми 1;

A) існує функція Ляпунова $V(u)$, $u \in R^d$ для усередненої системи, яка має наступні властивості:

A1) умова експоненціальної стійкості для розв'язку усередненого рівняння (2):

$$c(u)V'(u) \leq -c_0V(u), c_0 > 0;$$

A2) додаткові умови:

$$|c(u, x)V'(u)| + |c(u, x)[c(u, x)V'(u)]'| \leq c_0V(u), c_0 > 0;$$

A3) функція розподілу $F_u(t)$, $t \geq 0$ часу перебування в стані θ_u задовольняє умову Крамера рівномірно по $u \in R^d$: існує $A > 0$, що для всіх $h \in (0, A)$ справедливе співвідношення

$$\sup_{u \in R^d} Ee^{h\theta_u} < \infty;$$

R1) має місце оцінка

$$\inf_{u \in R^d} E\theta_u > 0.$$

Тоді для $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0)$, де ε_0 – достатньо мале, НМВЕ (1) при достатньо малих початкових даних $|\xi^\varepsilon(0)| \leq c_3$ задовольняє співвідношення

$$P \left\{ \lim_{t \rightarrow \infty} |\xi^\varepsilon(t)| = 0 \right\} = 1. \quad (3)$$

Доведення. Згідно [3] компенсуючий оператор(КО) L^ε має вигляд

$$L^\varepsilon \varphi(u, x, t) = \varepsilon^{-3} \lambda(u) \left[\int_0^\infty F_u(ds) Q_{\varepsilon^2 s} G^\varepsilon(x) \Gamma_s^\varepsilon(x) \varphi(u, x, t + \varepsilon^3 s) - \varphi(u, x, t) \right],$$

де I – одиничний оператор, оператори $G^\varepsilon(x)$, $x \in E$ визначені наступним чином:

$$G^\varepsilon(x) \varphi(u) := \int_{R^d} G(u, dv; x) \varphi(u + \varepsilon^3 v),$$

напівгрупи $\Gamma_s^\varepsilon(x)$, $x \in E$ породжуються генераторами

$$\Gamma^\varepsilon(x)\varphi(u) := \varepsilon^3 a(u; x)\varphi'(u) + \int_{R^d} (\varphi(u + \varepsilon^3 v) - \varphi(u) - \varepsilon^3 v\varphi'(u))\Gamma(u, dv; x)$$

та володіє наступним асимптотичним представленням

$$L^\varepsilon \varphi(u, x) = \varepsilon^{-1} \mathbb{Q} \varphi(\cdot, x) + C(x) \varphi(u, \cdot) + l^\varepsilon \varphi(u, x) \quad (4)$$

на тест-функціях $\varphi \in C^2(R^d \times E)$, де

$$\begin{aligned} C(x)\varphi(u) &:= c(u; x)\varphi'(u), \\ l^\varepsilon \varphi(u, x) &:= \left[\varepsilon^{-3} \lambda(u) \int_0^\infty F_u(ds) [G^\varepsilon(x) - I] [Q_{\varepsilon^2 s} \Gamma_s^\varepsilon(x) - I] \varphi(u, x) + \right. \\ &\quad \left. + \varepsilon^{-3} \lambda(u) \int_0^\infty F_u(ds) (\Gamma_s^\varepsilon(x) - I) (Q_{\varepsilon^2 s} - I) \varphi(u, x) + \right. \\ &\quad \left. + \varepsilon^{-3} \lambda(u) \left(\int_{R^d} (\varphi(u + \varepsilon^3 v) - \varphi(u) - \varepsilon^3 v\varphi'(u)) \Gamma(u, dv; x) + \right. \right. \\ &\quad \left. \left. + \Gamma^\varepsilon(x) \int_0^\infty \bar{F}_u(s) (\Gamma_s^\varepsilon(x) - I) ds \varphi(u; x) \right) + \varepsilon \lambda(u) \mathbb{Q}^2 \int_0^\infty F_u^{(2)}(s) Q_{\varepsilon^2 s} ds \varphi(u; x) \right], \\ \sup_{u \in R^d, x \in E} |l^\varepsilon \varphi(u, x)| &\rightarrow 0 \text{ при } \varepsilon \rightarrow 0, \varphi \in C^2(R^d \times E). \end{aligned} \quad (5)$$

Розглянемо збурену функцію Ляпунова

$$V^\varepsilon(u, x) := V(u) + \varepsilon V_1(u, x), \quad (7)$$

де $V(u)$, $u \in R^d$ – функція Ляпунова описана у Теоремі 2, $V_1(u, x)$ визначається як розв'язок проблеми сингулярного збурення [2] для оператора

$$L_0^\varepsilon \varphi(u, x) := \varepsilon^{-1} \mathbb{Q} \varphi(\cdot, x) + C(x) \varphi(u, \cdot). \quad (8)$$

Згідно [2] (див. лема 5.1) розв'язок проблеми сингулярного збурення для оператора (8) визначається співвідношенням

$$L_0^\varepsilon V^\varepsilon(u, x) = CV(u) + \varepsilon C(x) V_1(u, x), \quad (9)$$

де

$$CV(u) = c(u)V'(u), \quad V_1(u, x) := R_0 \tilde{C}(x)V(u), \quad \tilde{C}(x) := C(x) - C.$$

Лема 1. Розв'язок проблеми сингулярного збурення для компенсуючого оператора L^ε (4) на збуреній функції Ляпунова V^ε (7) визначається співвідношенням

$$L^\varepsilon V^\varepsilon(u, x) = CV(u) + l_0^\varepsilon(x)V(u), \quad (10)$$

де

$$\sup_{u \in R^d, x \in E} |l_0^\varepsilon(x)\varphi(u)| \rightarrow 0 \text{ при } \varepsilon \rightarrow 0, \varphi \in C^2(R^d). \quad (11)$$

Доведення. Розглянемо наступне представлення

$$L^\varepsilon = L_0^\varepsilon + l^\varepsilon,$$

де l^ε задається співвідношенням (5). Згідно (9) та останньої рівності, отримаємо співвідношення

$$\begin{aligned} L^\varepsilon V^\varepsilon(u, x) &= CV(u) + \varepsilon C(x)V_1(u, x) + l^\varepsilon V^\varepsilon(u, x) = \\ &= CV(u) + \varepsilon C(x)R_0\tilde{C}(x)V(u) + l^\varepsilon V(u) + \varepsilon l^\varepsilon R_0\tilde{C}(x)V(u) = \\ &= CV(u) + (\varepsilon C(x)R_0\tilde{C}(x) + l^\varepsilon + \varepsilon l^\varepsilon R_0\tilde{C}(x))V(u) = \\ &= CV(u) + l_0^\varepsilon(x)V(u). \end{aligned}$$

Використовуючи (6) та умови U1, A2, пересвідчуємося у вірності тверджень леми 1 (10) та (11).

Використовуючи умови U2-U3, A2, виберемо ε настільки малим, щоб виконувалося співвідношення

$$L^\varepsilon V^\varepsilon(u, x) \leq -c_2 V(u), c_2 > 0. \quad (12)$$

Використовуючи умови U1, A2, приходимо до висновку, що має місце оцінка

$$b_1 V(u) \leq V^\varepsilon(u, x) \leq b_2 V(u), b_1, b_2 > 0.$$

Розглянемо розширений ПМВ

$$\xi_n^\varepsilon := \xi^\varepsilon(\tau_n^\varepsilon), x_n^\varepsilon := x^\varepsilon(\tau_n^\varepsilon), \tau_n^\varepsilon, n \geq 0. \quad (13)$$

Лема 2. Розширений ПМВ (13) характеризується мартингалом

$$\mu_n^\varepsilon := \varphi(\xi_n^\varepsilon, x_n^\varepsilon, \tau_n^\varepsilon) - \sum_{k=0}^{n-1} \theta_{k+1} \varphi(\xi_k^\varepsilon, x_k^\varepsilon, \tau_k^\varepsilon), n \geq 1. \quad (14)$$

Доведення. Мартингальна властивість впливає з однорідності КО:

$$\begin{aligned} E(\varphi(\xi_n^\varepsilon, x_n^\varepsilon, \tau_n^\varepsilon) - \varphi(\xi_{n-1}^\varepsilon, x_{n-1}^\varepsilon, \tau_{n-1}^\varepsilon) | F_{n-1}^\varepsilon) &= \\ &= E(\varphi(\xi_1^\varepsilon, x_1^\varepsilon, \tau_1^\varepsilon) - \varphi(\xi_0^\varepsilon, x_0^\varepsilon, \tau_0^\varepsilon) | F_0^\varepsilon), \end{aligned}$$

де F_n^ε – натуральна фільтрація розширеного ПМВ (13).

Введемо позначення

$$\begin{aligned} \Phi^\varepsilon(t) &:= \varphi(\xi^\varepsilon(\tau^\varepsilon(t)), x^\varepsilon(\tau^\varepsilon(t)), \tau^\varepsilon(t)), \\ \Phi_+^\varepsilon(t) &:= \varphi(\xi^\varepsilon(\tau_+^\varepsilon(t)), x^\varepsilon(\tau_+^\varepsilon(t)), \tau_+^\varepsilon(t)), \end{aligned}$$

де

$$\tau^\varepsilon(t) := \tau_{\nu^\varepsilon(t)}^\varepsilon, \tau_+^\varepsilon(t) := \tau_{\nu^\varepsilon(t)+1}^\varepsilon, \nu^\varepsilon(t) := \nu(\varepsilon^3 t), \nu_+^\varepsilon(t) := \nu(\varepsilon^3 t) + 1.$$

Згідно означення, $\nu_+^\varepsilon(t)$ є марковським моментом для потоку F_n^ε .

Надалі будемо використовувати мартингальну властивість випадкового процесу

$$u^\varepsilon(t) := \Phi_+^\varepsilon(t) - \int_0^{\tau_+^\varepsilon(t)} L^\varepsilon \Phi^\varepsilon(s) ds.$$

Використовуючи лему 3.2 [7], отримаємо наступний факт:

Лема 3. При будь-якому дійсному значенні параметра $c \in R^1$ процес

$$\zeta_c^\varepsilon(t) := e^{c\tau_+^\varepsilon(t)} \Phi_+^\varepsilon(t) + \int_0^{\tau_+^\varepsilon(t)} [ce^{cs} \Phi_+^\varepsilon(s) + e^{c\tau^\varepsilon(s)} L^\varepsilon \Phi^\varepsilon(t)] ds, \quad (15)$$

має мартингальну властивість:

$$E [\zeta_c^\varepsilon(t) - \zeta_c^\varepsilon(s) | F_s^\varepsilon] = 0, 0 \leq s \leq t,$$

де фільтрація $F_t^\varepsilon, t \geq 0$ задається співвідношенням

$$F_t^\varepsilon := \sigma \{u_\varepsilon(s), x^\varepsilon(s), \tau^\varepsilon(s), 0 \leq s \leq t\}.$$

Розглянемо випадковий процес

$$u^\varepsilon(t) := \int_0^{\tau_+^\varepsilon(t)} [e^{cs} cV_+^\varepsilon(s) + e^{c\tau^\varepsilon(s)} L^\varepsilon V^\varepsilon(s)] ds. \quad (16)$$

Лема 4. При достатньо малих значеннях параметра c та достатньо малих значеннях ε в умовах теореми 1 має місце нерівність

$$E \{u^\varepsilon(t) - u^\varepsilon(s) | F_s^\varepsilon\} \leq 0, 0 \leq s \leq t. \quad (17)$$

Доведення. Згідно означення (16) отримаємо співвідношення

$$\begin{aligned} u^\varepsilon(t) - u^\varepsilon(s) &= \\ &= \int_{\tau_+^\varepsilon(s)}^{\tau_+^\varepsilon(t)} [e^{cs_1} cV_+^\varepsilon(s_1) + e^{c\tau^\varepsilon(s_1)} L^\varepsilon V^\varepsilon(s_1)] ds_1. \end{aligned}$$

Тоді

$$\lim_{c \rightarrow 0} E \{u^\varepsilon(t) - u^\varepsilon(s) | F_s^\varepsilon\} = E \left\{ \int_{\tau_+^\varepsilon(s)}^{\tau_+^\varepsilon(t)} L^\varepsilon V^\varepsilon(s_1) ds_1 | F_s^\varepsilon \right\}$$

Для $\tau_+^\varepsilon(s) < \tau_+^\varepsilon(t)$, використовуючи (12), отримаємо нерівність

$$L^\varepsilon V^\varepsilon(s_1) < 0$$

для $s_1 \in [\tau_+^\varepsilon(s), \tau_+^\varepsilon(t)]$. Тоді

$$\int_{\tau_+^\varepsilon(s)}^{\tau_+^\varepsilon(t)} L^\varepsilon V^\varepsilon(s_1) ds_1 < 0,$$

з чого випливає нерівність

$$\lim_{c \rightarrow 0} E \{u^\varepsilon(t) - u^\varepsilon(s) | F_s^\varepsilon\} < 0,$$

що і завершує доведення леми 4.

Використовуючи леми 3 та 4, отримаємо

Висновок 3. Послідовність

$$w_n^\varepsilon := e^{c\tau_n^\varepsilon} V_n^\varepsilon$$

є супермартигалом відносно фільтрації $\{F_n^\varepsilon\}_{n \geq 0}$:

$$E \{w_{n+1}^\varepsilon | F_n^\varepsilon\} \leq w_n^\varepsilon.$$

Справді, згідно означення (15) та (16) отримаємо

$$w_{n+1}^\varepsilon = \zeta_c^\varepsilon(\tau_{n+1}^\varepsilon) + u^\varepsilon(\tau_{n+1}^\varepsilon).$$

Використовуючи леми 3 та 4, отримаємо

$$\begin{aligned} E \{w_{n+1}^\varepsilon | F_n^\varepsilon\} &= E \{ \zeta_c^\varepsilon(\tau_{n+1}^\varepsilon) + u^\varepsilon(\tau_{n+1}^\varepsilon) | F_n^\varepsilon \} = \\ &= E \{ \zeta_c^\varepsilon(\tau_{n+1}^\varepsilon) | F_n^\varepsilon \} + E \{ u^\varepsilon(\tau_{n+1}^\varepsilon) | F_n^\varepsilon \} \leq \zeta_c^\varepsilon(\tau_n^\varepsilon) + u^\varepsilon(\tau_n^\varepsilon) = w_n^\varepsilon. \end{aligned}$$

Розглянемо подію

$$A_{T,n}^\varepsilon := \{ \tau_n^\varepsilon > T \}.$$

Згідно умови R1 процес $\xi^\varepsilon(t)$, $t \geq 0$ є регулярним, тобто

$$P \left\{ \lim_{n \rightarrow \infty} \tau_n = \infty \right\} = 1.$$

Використовуючи регулярність процесу, отримаємо наступний факт: для будь-якого $\Delta > 0$ та $T > 0$ $\exists N_T = N(T, \Delta)$ має місце оцінка

$$P\{A_{T,n}^\varepsilon\} \geq 1 - \Delta, n \geq N_T = N(T, \Delta).$$

Введемо позначення

$$a_n^\varepsilon := e^{c(\tau_n^\varepsilon - T)}, n \geq 0.$$

Нехай виконується подія $A_{T,n}^\varepsilon$, тоді $a_n^\varepsilon \geq 1$. Отримаємо наступний ланцюжок нерівностей

$$\begin{aligned} &P\{(e^{cT} \sup_{n \geq N_T} V(u_n^\varepsilon) > \delta) \cap A_{T,n}^\varepsilon\} \leq \\ &\leq P\{(e^{cT} \sup_{n \geq N_T} a_n^\varepsilon V(u_n^\varepsilon) > \delta) \cap A_{T,n}^\varepsilon\} \leq P\{(\sup_{n \geq N_T} e^{c\tau_n^\varepsilon} V(u_n^\varepsilon) > \delta) \cap A_{T,n}^\varepsilon\}. \end{aligned}$$

Враховуючи означення w_n^ε , отримаємо нерівність для $\forall \delta > 0$:

$$P\{(e^{cT} \sup_{n \geq N_T} V(u_n^\varepsilon) > \delta) \cap A_{T,n}^\varepsilon\} \leq P\{(\sup_{n \geq N_T} w_n^\varepsilon > \delta) \cap A_{T,n}^\varepsilon\}.$$

Скористаємося супермартигалльною властивістю процесу w_n^ε , $n \geq 0$, в результаті чого отримаємо оцінку:

$$P\{(e^{cT} \sup_{n \geq N_T} V(u_n^\varepsilon) > \delta) \cap A_{T,n}^\varepsilon\} \leq k_2 V(u),$$

де $k_2 < \infty$.

Далі, використовуючи властивість функції Ляпунова $\lim_{|u| \rightarrow 0} V(u) = 0$, отримаємо наступне співвідношення

$$P\{e^{cT} \sup_{n \geq N_T} V(u_n^\varepsilon) > \delta\} = P\{(e^{cT} \sup_{n \geq N_T} V(u_n^\varepsilon) > \delta) \cap A_{T,n}^\varepsilon\} + P\{(e^{cT} \sup_{n \geq N_T} V(u_n^\varepsilon) > \delta) \cap \overline{A_{T,n}^\varepsilon}\} \leq k_2 V(u) + \Delta \leq 2\Delta \quad (18)$$

при достатньо малих u .

З довільності $\delta > 0$ та $\Delta > 0$ отримуємо збіжність

$$P\left\{\lim_{n \rightarrow \infty} |\xi_n^\varepsilon| = 0\right\} = 1. \quad (19)$$

Введемо позначення

$$V_T^\varepsilon := \sup_{T \geq t} V(\xi^\varepsilon(t)).$$

Для доведення твердження теореми 2 (3) достатньо показати, що для будь-якого $\delta > 0$, $\Delta > 0$ існує $T = T(\delta, \Delta) > 0$, для якого виконується нерівність

$$P\{V_T^\varepsilon > \delta\} \leq \Delta.$$

Отримаємо наступну рівність

$$P\{V_T^\varepsilon > \delta\} = P\left\{(V_T^\varepsilon > \delta) \cap \left(\sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} \theta_n < k_3\right)\right\} + P\left\{(V_T^\varepsilon > \delta) \cap \left(\sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} \theta_n \geq k_3\right)\right\}. \quad (20)$$

Скористаємося умовою А3, згідно якої можна підібрати k_3 настільки великим, щоб виконувалась нерівність

$$P\left\{\sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} \theta_n \geq k_3\right\} \leq \frac{\Delta}{2}.$$

Тоді другий доданок правої частини (20) також буде задовольняти нерівність

$$P\left\{(V_T^\varepsilon > \delta) \cap \left(\sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} \theta_n \geq k_3\right)\right\} < \frac{\Delta}{2}.$$

Розглянемо перший доданок правої частини рівності (20). Зауважимо, що для $t \in [\tau_n^\varepsilon, \tau_{n+1}^\varepsilon]$ справедливе представлення

$$\xi^\varepsilon(t) = \xi^\varepsilon(\tau_n^\varepsilon) + \int_{\tau_n^\varepsilon}^t \eta(ds; x(\varepsilon s)) + \int_{\tau_n^\varepsilon}^t \gamma(ds; x(\varepsilon s)).$$

На події $\left\{\sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} \theta_n < k_3\right\}$ отримаємо включення для $\forall \delta_1 > 0$

$$\left\{\sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} |\xi^\varepsilon(t)| > \delta_1\right\} =$$

$$= \left\{ \sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} \left| \xi^\varepsilon(\tau_n^\varepsilon) + \int_{\tau_n^\varepsilon}^t \eta(ds; x(\varepsilon s)) + \int_{\tau_n^\varepsilon}^t \gamma(ds; x(\varepsilon s)) \right| > \delta_1 \right\} \subset \\ \subset \left\{ \sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon \geq T} |\xi_n^\varepsilon| + k_3 \varepsilon^3 \sup_{s \in [0, k_3]} [|\eta(s, x_k^\varepsilon)| + |\gamma(s, x_k^\varepsilon)|] > \delta_1 \right\} =: L_T^\varepsilon.$$

Скориставшись рівністю (19) та умовою теореми U3, виберемо параметр $\varepsilon > 0$ так, щоб

$$P \left\{ L_T^\varepsilon \cap \left(\sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} \theta_n < k_3 \right) \right\} < \frac{\Delta}{2}. \quad (21)$$

Скориставшись неперервністю функції Ляпунова $V(u)$ в точці 0, отримаємо співвідношення

$$P \left\{ (V_T^\varepsilon > \delta) \cap \left(\sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} \theta_n < k_3 \right) \right\} \leq P \left\{ L_T^\varepsilon \cap \left(\sup_{\nu_{n-1}^\varepsilon > T} \theta_n < k_3 \right) \right\} < \frac{\Delta}{2},$$

де $\delta_1 = \delta_1(\delta)$.

Остаточно отримуємо оцінку

$$P \{ V_T^\varepsilon > \delta \} \leq \Delta,$$

з чого, використовуючи неперервність функції Ляпунова $V(u)$ в точці 0, отримуємо твердження теореми (3):

$$P \left\{ \lim_{t \rightarrow \infty} |\eta^\varepsilon(t)| = 0 \right\} = 1.$$

Зауваження 1. Константи $\varepsilon_0 > 0$ та $u_0 \in R^d$ з теореми 2 визначаються з оцінок (12), (21) та (18) відповідно.

Автор висловлює щире подяку академіку НАН України Королюку В.С. за постановку задачі та цінні зауваження щодо методів її розв'язання.

1. *Биллингсли П.* Сходимость вероятностных мер. – М.:Наука, 1977. – 352 с.
2. *Korolyuk V. S., Limnios N.* Stochastic Systems in Merging Phase Space.– :World Scientific Publishing, 2005. – 330 P.
3. *Малик І.В.* Напівмарковські випадкові еволюції у схемі усереднення. – Науковий вісник Ужгородського університету, Вип. 23, №2, 2013. – С. 54-61.
4. *Королюк В.С., Турбин А.Ф.* Полумарковские процессы и их приложения. – К.: Наукова думка, 1976. – 184 с.
5. *Дынжин Е.Б.* Марковские процессы. – М. Физматгиз, 1967. – 860 с.
6. *Blumenthal R.M., Gettoor R.K.* Markov processes and potential theory. – New York, Dover publication, INC, 2007. – 321.
7. *Ethier S.N., Kurtz T.G.* Markov Processes: Characterization and convergence. – New York, J. Wiley Sons, – 1986. – 240 p.

Одержано 06.10.2013